

Csatorna- választás

Mi van, ha Báborka nem akar többé
Kamilla barátónéje lenni?

Írta: Shannon Tuttle Leichty

(Igaz történet alapján, magyar
átdolgozás)

„Isten megóv majd, hát tégy mindig jót!”
(Himnuszok, 152. sz.)

„Annyira vicces műsort láttam tegnap!
„Neked is meg kellene nézned. Aztán
valamikor megnézhetnénk együtt is” –
mondta Báborka.

Kamilla mindig nagyon szeretett a leg-
jobb barátónéjével cseverészni, miközben
hazafelé sétáltak a suliból. Nagyon szerette,
hogy mennyi közös vonásuk van.

„Jó ötlet!” Kamilla búcsút intett és bement
a házukba.

Miután végzett a házi feladattal, bekap-
csolta a tévét, és megtalálta azt a műsort.
Annyira mókás lesz majd másnap erről
beszélgetni Báborkával!

A műsor *tényleg* vicces volt. A szereplők
lúke dolgokat csináltak és vicceket mesél-
tek. Kamilla sokat nevetett. Csakhogy nem
minden volt vicces abból, amit mondtak.
Mondtak olyan szavakat is, amiktől Kamil-

la úgy érezte, mintha
békák ugrálnának a
hasában. Ezek nem
voltak jó szavak.

Mit tegyek? –
tűnődött. Kamilla tudta,
hogy ezek nem kedves
szavak. De azt is szerette
volna tudni, hogy mi lesz a
műsor vége. Mi lesz, ha Báborka
másnap rákérdez?

Kamilla sóhajtott és kikapcsolta a tévét.

Miután Anyu hazaért, Kamilla segített neki megterí-
teni a vacsorához. „Milyen volt a suliban?” – kérdezte
Anyu.

Kamilla kirakta a villákat és a kanalakat. „Nagyon jó
volt! Kivéve, hogy... Báborka mesélt nekem egy műsor-
ról. Elkezdtem nézni, de csúnya szavak voltak benne.
Nem volt jó érzés, úgyhogy kikapcsoltam.”

„Úgy tűnik, hogy nagyon jó döntést hoztál.”

„De Báborka azt szeretné, ha együtt is néznénk.

Legjobb barátónk vagyunk! Ugyanazt a zenét szeretjük,
ugyanazt a fagyit, ugyanazokat a könyveket...”

Anyu egy tál tésztaát tett az asztalra. „Rendben, de ez
nem azt jelenti, hogy *mindenben* ugyanazt kell csi-
nálnotok. Főleg akkor nem, ha ez olyasmi, ami neked
rosszul esik. Nincs azzal semmi gond, ha más döntése-
ket hozol, mint egy barátod.”

„Ezt hogy érted?” – kérdezte Kamilla.

„Hát, mi azért kerüljük a csúnya szavakat, hogy
érezhessük a Szentlelket – magyarázta Anyu –, de nem
mindenkinek ugyanolyanok a normái, mint nekünk.
Ettől még nem lesznek rossz emberek.”

Kamilla továbbra is aggódott, hogy mi fog történni,
ha Báborka rákérdez a műsorra. Mindenről szoktak
beszélgetni. Mi lesz, ha Báborka majd azt gondolja róla,
hogy úgy viselkedik, mint egy ovis? Vagy ami még
rosszabb: mi van, ha nem akar többé barátkozni vele?

Elalvás előtt Kamilla elmondott egy imát. *Mennyei
Atyám! Kérlek, segíts holnap beszélnem Báborkával!
Kérlek, segíts nekem, hogy bátor legyek!* Bebújt az ágyá-
ba, és remélte, hogy minden rendben lesz a suliban.

„Kamilla!” – kiáltott Báborka az udvar másik végéből.
Keresztülfutott a fűvön Kamilla elé. „Mit gon-
dolsz a műsorról? Vicces, nem?”

Kamilla mély lélegzetet vett. „Igazából nem néz-
tem olyan sokat belőle.”

Báborka zavartnak tűnt. „Miért nem?”

Kamilla egy pillanatra elgondolkodott. Mondja
azt, hogy nem jutott rá ideje? Mit fog szólni Báborka?
„Hát...”, azért nem néztem végig, mert olyan szavakat
mondtak benne, amiket nem szeretek. Nem volt jó
ézés nézni.”

„Ó...” – mondta halkan Báborka. Majd hozzátette:
„Nem baj. Nem muszáj együtt néznünk. Találhatunk
olyan műsort, amelyik mindkettőnknek tetszik, vagy
csinálhatunk mást is.”

„Oké!” Kamilla elmosolyodott. A két barátóné
együtt beszélgettek és nevetgéltek. ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban,
Utah-ban él.

Akkor is választhatod a jót, ha
mások nem így tesznek. Mennyei
Atya segíteni fog, hogy erős légy.